

קידוש

ק

ברכוני לשלום מלאכי השלום מלאכי עליון מלך מלכי המלכים הקדושים ברוך הוא :

אֲשֶׁת תִּלְמִזָּא וַיַּחֲזֹק מִפְנִים מִכְרָה: גַּטְחוּ בָּה לֵב
בַּעַלְהָ וְשָׁלֵל לֹא יִחְסַר: גַּמְלָתָהוּ טֻוב וַלְאָדָע כֵּל יְמִי מַיִּיק:
זְדֻרְשָׁה אָמֵר וּפְשָׁתִים וּמְעַש בְּתַפְצֵץ כְּפִיקָה: מִיקָה בְּאָנוֹת טֹוחָר
מִמְּפָרְטָק פְּבִיא לְחַמָּה: וּמְקָם בָּעוֹד לִילָה וּמְתָן טָרֵף לְגִימָה וְחַק
לְגִינְעָרָתִיחָה: זְמָמָה שָׂדָה וּמְקָמָה מִפְרִי כְּפִיקָה גַּטְעָה גְּרָם: חַגְרָה
בַּקְעָוָן מְחַנִּיחָה נְמַאָמֵץ זְרוּעָתִיחָה: טָעָמָה בַּיְדָטוֹב סְחָרָה לְאַ-יְקָבָה
בְּפֶלְגִּילָה גְּרָה: גְּנִיקָה שְׁלָחָה בְּפִישָׁוֹר וּכְפִיה מַמְכוֹן פָּלָד: כְּפָה
פְּרִישָׁה לְעַנִּי נְגִידָה שְׁלָחָה לְאַקְיוֹן: לְאַ-תִּרְא לְגִימָה מְשָׁלָג כַּי
כְּלִ-גִימָה לְבָשׁ שָׁנִים: מְרַבְדִים עַשְׂמָה-לָה שָׁש וְאַרְגָּמָן לְבִנְשָׁה:
נוֹדָע בְּשֻׁעָרִים בַּעַלְהָ בְּשַׁבְתוֹ עַם זְקָנִי-אָרֶץ: סְדִין עַשְׂמָה וּמְמָלֵר
נוֹחָגָור נְתָנָה לְפִגְעָנִי: עַו וְקָדָר לְבִוָּשָׁה וּמְשָׁמָק לִיּוֹם אָמָרָן:
פִּיכָה פְּתַחָה בְּמִקְמָה וְחַזְרָת-חַסְד עַל לְשׂוֹנָה: צְוִיפָה בְּלִילָכָות
גִימָה וְלָקָם עַצְלוֹת לֹא תָאֵל: קָמוּ בְּגִיה נְיאַשְׁרוֹק בַּעַלְהָ
וְיִסְלָלָה: רְבָזָת בְּנוֹת עַשְׂיָה חַיל וְאַת עַלְיָת עַל-בְּלָגָה: שָׁקָר מְחַן
וְמְבָל הַיְיִ פִי אֲשָׁה יְרָאֵת-יְהָנָה הֵיא מִתְהַלֵּל: קָנוּ-לָה מִפְרִי יְגִיבָה
וְיִהְלָלוֹק בְּשֻׁעָרִים מַעֲשִׁיךָ:

(נלחט) ונקי ערָב נקי בָּאָר (נקי) יומֵן חַשְׁבֵּי: וַיַּכְלוּ חַשְׁמִים
וְהָאָרֶץ וְכָל אָבָּאָם: וַיַּכְלֵל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי
מִלְאָכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה נִישְׁבָּת בַּיּוֹם הַשְׁבִּיעִי מִכָּל-
מִלְאָכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְׁבִּיעִי
וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ בַּיּוֹם שְׁבָתָת מִכָּל-מִלְאָכְתּוֹ אֲשֶׁר בְּרָא
אֱלֹהִים לְעֵשָׂות:

**ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם
בורא פרי הארץ :**

ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו ורצתה בנו ושבת קדשו באתבה וברצונו הבチילנו וברצה למשחה בראשית כי הוא ים תחלה למקראי קדש ונבר לייצאת מצרים כי בנו בחרת ואתנו קדשת מכל העמים ושבת קדשך באתבה וברצונו הבתתנו ברוך אתה יהוה מלך שחתם:

ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
ואנו על גטילת דין:

ברוך אתה יהוה אלוהינו מלך העולם המוציא להם
מן הארץ:

אתקינו סעודה דמחמונאי שליטא סודא וליטא קדישא. אתקינו
סעודה ליטלא, לא היא סעודה וחקל פוטין קדישין זעיר-אנפין ועתיקא
קדישא אהין לפערא בהרעה.

ואמר בשבחין, למיל גו סתין, דבחל פוחין, לאינון קדישין.
גומין לה משפטא, בפטורא מתקא, ובמנדרה טבקא, רגנרא על רישין.
ימינא ושמאלא, וגביניהו כלה, בקשוטין אולא, ומאנין ולבושים.
ימפק לה בעלה, וביטורא דילא, רעכיד ניטה לה, יהא בטיש במשין.
אנטין או עתמין, בטליין ושבימין, ברם אנטין טריין, ורוחין עם נפשין.
חדו פגי יומי, ועל תדא פרמי, נהורא לה יטמי, וברכאנ דנספישין.
קריבו שושביגין, עכיבו חוקיגין, לאפשה ויינן גוניגין עם רחסין.
למעפר נשפטין, ורוחין טריין, בפרטין ובחלמיין, ובמלטה שבשיין.
ויטרין שבעין לה, ומלא דלעילא, דיתעטר פלא, בקדיש קדישין
רשימין וסימין, בגו כל עליון, ברם טתיק יומין, הנלא בטיש במשין.
הה וצעא קפיה, ליישרי על עפיה, דיתענג לשמה, במתיקין ודובשין.

א סדר לדורותא, מונתקא דסתייא, ואללו עם נתקא, באנטנא ארכין
ב תפארה גו בסא, ומראני אסא, לאروس ואירועה, להתקפה מלשין
געבד להון פחרין, במלין נקירין, בשבעין עטורין, רעל גבי חמישין
ש כינפה תפער, בשית נתקמי לסתר, בונין פרקטר, זונין דקנישין
שביתין ושביקון, מסאכין זורחיקון, בכיילין דמשיקון, וכל יגיא תבישין
(ל מבאע על ריפתא, קניתא וכביבעתא, פרידין יוזין נקטא, סחימין ופרישין
א שח זיפא רבכא, דטפיגין ריטיא, וגדרין נחליא, בגונה בלחשין
ה לא גיא רזין, ופלין נגונין דליתון טחיגין, טפיגין וכביבין
א מהעבירות פלה, ברגון דלאלא, גו מא קלולא, ערירין קדישין)

כל-מקdash שביעי פראוי לו. כל-שמיר שבת ברת מפללו. שכוו פרבה ניאד
על-פי פועלו. איש על-מבחןיו ואיש על-rangleו: אוחבי יהוה המקדים לבנו אריאל.
ב يوم השבת לישו ושםחו פמקבלי מפן נחליאל. גם שאו ז'יקט קדש ואקרו לאל.
ברוך יהוה אשר נמו מנוקה לעמו ישראאל: דורשי יהוה ונרע אברחים אונב.
המאחרים לאאתן בשתוב ומתרחים לבא. ושמחים לשמרו ולעיבר ערובן. זה
ב يوم עשה יהוה בגילה ונשלחתה בו: זכרו חורת משה במנות שבת גירות. תרומה
ליום שלבי עבילה בין רעומית משכחת. טהורים יירושה ויקשוש קפאמבר
כל אשר עשה. ונכל אללים ביום שבחי מלאכתו אשר עשה: ים קדוש הוא
מבאו ועד צאתו. כל-נרע יעקב יכבודו נבר הפלך ורחו. לנוט בו ולשלט
במענווג אל נשותו. כל-ערות יטהר נטעו אותו: קשד מסקה ליריעך אל קנווא
ונקם. נוטרי ליום שביעי זכור ושםור לקעם. שפטם בגבנן שלם ובאור פניך
ש בטיהם. ירזו פלשו ביהק ונמל אצקה משקם: עוזר לשופטים בשבי עקריש
ובגאייר עולמים. פזעים בו פסעה קאנח, סודרים בו לבך שלש פעמים. אדרחים
מצחיר באור שבעת קיימים. יהוה אלמי ישראאל. כמה חסמים (ניא אנטה פטיט),
יהוה אלמי ישראאל משועם עולמים.

יום זה ליישראאל אורחה ולשפתה. שבת מנוקה:
זוית פקדים, במועד סייני. שבת ומוועדים, לשמר בכל-שנה.
לערוץ לפני, משאת נארותה. שבת מנוקה: ים זה
חמדת פלבבות, לאחחה שבורה. לנפשות נכאבות, נשקה יתרה.
לענפש מצאה, כסיר אנטה. שבת מנוקה: ים זה
קושט ברקע, אותו מבליכים. קשחה קליט, מלאכת עולמים,
בו פצאו עוגמים, פשקט ובטחה. שבת מנוקה: ים זה

לאסור מלאכה, צוינו נואר. אעבה חוד מלוכה, אם שבת אשלה
 אקריב שי למואר, מנעה מראקעה. שבת מנוקה: ים זה
 נ שיר אערזילה, בנגון ונעטת. מול פַּעֲמָרֶת גְּרָלָה, נְשִׁי לְהַקְמָתָה
 לְסַגְלָה תְּמִימָה, קְרֵם תְּבַטְּחָתָה. שבת מנוקה: ים זה
 ראת חפלמי, קמו קרבן נחשון. ויום פנויחמי, ברעה ובשלון.
 חביב בכתה-אשונ, קרוב סאלטה. שבת מנוקה: ים זה
 י שעה קיינה זה אדרים. בְּרַכּוֹד פְּלַגְנָגָלָה נָא לְעַבְרִים.
 ז יקירה לדרורים. רוח ותונחת. שבת מנוקה: ים זה
 א בא עליון נואר. סיגלה עגנו. פְּרָנו בְּלַקְרָתָה, קְגָנוּ קְגָנוּ
 שמח נפשנו, באור ושבחה. שבת מנוקה: ים זה
 ו ה דש מקושנו נקרה-תחרצת. טובך מושענו, תְּבַנָּה לְעַזְבָּתָה.
 ב שבט ישבת, בונבר ושבחה. שבת מנוקה: ים זה
 ז כור קדוש לנו, בנותיך קורת חיים. שמר נא אומנו, קיומ זה ובקל יום.
 דודי צח ואדרום, פְּבִיא רונת. שבת מנוקה: ים זה
 קול רעה וישעה, לישראל משמעה. קבא חניון פשועה, צור פזחים ישעה.
 א אור שמשי חיפויה, פמיד כוריה. שבת מנוקה: ים זה

ז ה רבון עלם וועלמי. אנטה הוא מלכא מלך מלכיא:
 לעבד גבורתך ומתקיא. שפיר גדרך למכונית: יט רבון.
 ש בטין אפדר אפרא ורמשא. לע אלכא קרייא די גרא כל-ינפשא.
 ערין קדישין ובני אנטא. חיות ברא ועופי שמא: יט רבון.
 ר ברביון עזביך ומתקיין. טבך רפיא נאף קפיפין.
 לו ימא גבר שנין אלפין. לא יעל גבורתך בחשבניה: יט רבון.
 א לאח די לה נאך ורבומא. פְּרַק יְחִיעָתָה מִפְּס אַרְגִּינָה.
 ו אפק חמ-עפוך מאן גלמא. עמך די בסורת אקל-אמיא: יט רבון.
 ל פאך-שען טוב וילקען אנדשין. אמר די בה יחוון רוסין וגשין.
 ו ינפירוון לען שירין ורבשין. בירושלם קרא דיב-שפריא: יט רבון.